

SKÄRGÅRDSFRUN

Evert Taube

^G
Håll babord! Håll styrbord!

^{Am}
Håll rätt som det går!

^{D7}
Håll in mellan skären!

^G
Håll ut!

Att bränningen dånar

^{Am}
att gäddan hon slår,

^{D7} ^G
det hör jag i samma minut!

^{A7} ^D
Treudden från Neptun jag tar i min hand

^{A7} ^D
och stryker hos näcken fiolen.

^{A7} ^D
Hos Pan tar jag flöjten och spelar ibland

^{A7} ^{D7}
och lånar av Skogsmoder kjolen.

^G ^{Am}
Sjöjungfrur och älvor hos mig gå i dans

^{D7} ^G
på strandängens grönskande plan

^{Am}
där urberget reser sin mäktiga skans

^{D7} ^G
till skydd emot havets orkan.

^{E7} ^{Am}
//: Men ligger du stilla för ankar och boj

^{D7} ^G
och vilar från dagens seglats i din koj,

^{Am}
då viskar var våg, som längs skutsidan går

^{D7} ^G
Ellinor, Ellinor, Ellinor... ://

KLART TILL DRABBNING

Åke Söderblom
Jules Sylvain

1. Var svenska flottan än ä'
den flotta svenskan ä' me'
det är en sanning från rullande våg...
Så svenska tös, vad du gör
så lystra till när du hör
den där signalen du kommer ihåg:

Refräng: Klart till drabbning, klart till drabbning
signalerar jag till dej.
Klart att vända, klart att sända
dej en hälsning ifrån mej.
Annars finns nog flickor i syd och nord
att vänta på
ja, så länge som det väl än ombord
för vinden blåkragar slå -
Men min jänta, vill du vänta
signalerar jag till dej:
Klart till drabbning, klart till kärlek
klart emellan dej och mej.

2. Ja, när som vitbyxans svaj
slår mot en främmande kaj
i takt med flaggspelets lustiga dans
Då går en munter signal
från amiral till korpral
allt till en vän uti viken nånstans:

FLICKA FRÅN BACKAFALL

Gabriel Jönsson
Gunnar Turesson

^G Flicka från Backafall, ^C briggen ^G Tre bröder
^C kryssar i kväll i Karibiska sjön,
medan en landvind från ^C kusten i ^G söder
^C stryker som ^G sunnan där ^{D7} hemma ^G kring ön.
^{A7} Luften är kryddad av tusende ^D salvor
^{Em} men jag ger bort dem var ^D endaste en ^{A7} ^{D7}
^G mot att få vandra bland ^C Backafalls ^G malvor
^C allt medan månen går vakt över ^{D7} Ven. ^G

^G Vänta mig inte till ^C sommaren, ^G Ellen.
^C Då ska jag ännu ha linjen i ^{D7} norr. ^G
Men när du står invid kyrkan om ^C kvällen ^G
^C tänk då att jag är en yr ^G ollonbör, ^{D7} ^G
^{A7} som utan lov tar en ^D törn mot din tinning
^{Em} och medan du med små ^D händerna ^{A7} slår, ^{D7}
^G letar sig in under ^C bluslivets ^G linning
^C allt medan månen i ^G malvorna ^{D7} går. ^G

^G Känn att inkräktaren ^C bara vill ^G veta
^C om dina bröst bli som ^{D7} malvornas ^G blom
var gång du känner min tanke sig ^C leta ^G
^C hem från sin vakt vid ^{D7} mesansegets ^G bom;
^{A7} känn att det blott är din ^D gosse som ^{A7} sänder ^{D7}
^{Em} hälsningen att han som ^D bärgad ^{A7} kapten ^{D7}
^G landar en gång under ^C Backafalls ^G stränder
^C allt medan månen går vakt över ^{D7} Ven. ^G

BÅKLANDETS VACKRA MAJA

Arvid Mörne
Hanna Hagbom

1. Båklandets vackra Maja
är du min hjärtans kär,
ser du min vimpel svaja
röd vid ditt bruna skär?
Duken är röd och namnet ditt
sirligt sömmat i guld och vitt.
Båklandets vackra Maja
är du min hjärtans kär?
2. Du var ljuv att betrakta
len som ett silkesskot.
Tången knastrade sakta
under din bara fot.
Dungen var tyst och sol'n gick ned
Stranden blev mörk på Båklandshed.
Du var ljuv att betrakta,
len som ett silkesskot.
3. Båklandets vackra Maja
var du min hjärtans kär?
Grannare vimplar svaja
snart vid ditt bruna skär.
Vågen för bort ditt spår på strand,
vågen bär annan tång i land,
Båklandets vackra Maja
var du min hjärtans kär?

MORFAR HAR BERÄTTAT *Lasse Dahlquist*

D G H7 Em A7
Solen i havet försvinner, rodnande himmelen brinner
D A7 D G D A7 D
stolt mot den flammande purpurridån ser jag Vinga fyr.
D G H7 Em A7
Blånande skymning dej tänder, hjälpande armar du sänder
D A7 D G D A7 D D7
ut över havet mot sökande skepp som mot hamnen styr.

G D7 G7 C G
Hör, hur vinden klagar, känn hur det doftar av tång,
D7 G A7 D7
se, hur vågen jagar, lyssna till Västkustens sång.
G D7 G7 C H7
Morfar har berättat om skepp som har seglat i kvav
C Gdim G E7 A7 D7 G A7
om bragder av män som har kämpat sitt liv emot storm och hav.

D G H7 Em A7
Sköljda av fräsande sjöar ligger ett pärlband av öar.
D A7 D G D A7 D
Styrsö och Donsö och Käsö och Brännö, jag älskar er.
D G H7 Em A7
Stormiga minnen ni givit, solljusa dar jag fördrivit,
D A7 D G D A7 D D7
badat och fiskat och kajkat i båtar på pojkmanér.

G D7 G7 C G
Nere vid Helena stod jag när lotsarna kom.
D7 G A7 D7
Lika trygg i bena var jag som en utav dom.
G D7 G7 C H7
Morfar har berättat fantastiska saker för mig
C Gdim G E7 A7 D7 G A7
om Lasse i Gatan som ännu i stormnätter visar sig.

D G H7 Em A7
Elden i spisen har slocknat, utanför nattmörkret tjocknat.
D A7 D G D A7 D
Endast en blinkning, ett vänligt god natt ifrån Vinga fyr.

HAN HADE SEGLAT FÖR OM MÅSTEN

Text: Okänd

Mel. Felix Mc Glennon

Han hade seglat för om masten
som en man uti många år.
Han hade seglat med förskjutning i lasten
från Frisco till Singapore.
Han hade seglat med fransmän och briter
och med dem som betalt honom bäst.
Han hade slungats mot Sydjylland klitter
en gång i en storm från sydväst.

Hans rum var den mörkgrå skansen,
och hans bädd var den hårda koj.
Hans hem var den mörkblå Atlanten
i storm som i dyning loj.
Hans dröm var en annan skuta
en annan kock och en annan kapten.
Två flickögon bakom en ruta
som han sett vid kvällslampans sken.

Men så en dag det sig hände
det var i en kinahamn.
Där kom det en skuta han kände
som bar hembygdens namn.
Han blev lite röd om kinden,
när skeppet med ens föll av
och flaggan slog ut för vinden,
den flagg som han en gång höll av.

Han såg den, fast den var svart av röken
och blekt av tropikernas sol.
Han hörde den fladdra likt göken,
som i hembygdsskogarna gol,
och gul som ett skälvande klänge
han sett i en flickas hand.
För första gången på länge
han mindes sitt fädernesland.

Han mindes en röd liten stuga
någonstans i ett hölje skyggt.
Där höga trädstammar buga
sig inför så skön en bygd.
Han hörde flickornas skratt ifrån logen
och en välbekant dragspelslåt.
Han mindes en gång uti skogen
och slutligen brast han i gråt.

LUGNARE VÄTTEN

Kjell Höglund

Det flög en fågel rakt genom berget
genom mil av frusen sten

vingarna slog i graniten
ett förunderligt fenomen.

Så kom den ut över öppet vatten
och nådde fram till ett skepp till slut
som hade sargats i många stormar
innan ovädren ebbade ut.

Lugnare vatten, makligare sjö
och vid horisonten Lycksalighetens ö
vågorna häver sig i tysta, tunga kullar
havet är en moder som förbarmar sig och rullar.

Stormarna har bedarrat
och mitt huvud känns rent och klart
seglen smattrar i vinden
och skeppet skjuter fart.

På seglats under Södra korset
mot en efterlängtdad kust
luften är frisk efter regnen
och skeppet darrar av lust.

Lugnare vatten, makligare sjö
och vid horisonten Lycksalighetens ö
vågorna häver sig i tysta, tunga kullar
havet är en moder som förbarmar sig och rullar.

GABRIELLE

Thomas / Rossner

Refräng: ^{A7 D} Gabrielle, torcka tåren
^{Em} när det grönskar i snåren
^{A7} ska jag komma med våren
^D hem igen, Gabrielle.

^{A7 D} Gabrielle, torcka kinden
^{Em} gör dej klar, möt vid grinden.
^{A7} Snart så bär sunnanvinden
^D hem igen, Gabrielle.

1. ^{Dm E7 A7} Blå ocean skiljer oss åt.
^{Dm E7 A} Skeppet det stävar i natten,
^{F C7} stampar och slår, rullar och går.
^{F A7} Veckor förvandlas till år.

^D Gabrielle, torcka tåren
^{Em} när det grönskar i snåren
^{A7} ska jag komma med våren
^D hem igen, Gabrielle.

^{A7 D} Gabrielle, torcka kinden
^{Em} gör dej klar, möt vid grinden.
^{A7} Snart så bär sunnanvinden
^D hem igen, Gabrielle.

2. ^{Dm E7 A7} Havet är stort, vägen är lång
^{Dm E7 A} från Panama och från Rio.
^{F C7} Men vägen hem känns ändå kort,
^{F A7} kort mot den väg som bär bort.

^D Gabrielle, torcka tåren
^{Em} när det grönskar i snåren
^{A7} ska jag komma med våren
^D hem igen, Gabrielle.

^{A7 D} Gabrielle, torcka kinden
^{Em} gör dej klar, möt vid grinden.
^{A7} Snart så bär sunnanvinden
^D hem igen, Gabrielle.

JAG HADE EN GÅNG EN BÅT

Trad.
Cornelis Vreeswijk

^D
Jag hade en gång en båt
med segel och och ruff och köl
men det var för längesen, så längesen. ^{A7}
Svara mig, du! ^{D D7 G} Var är den nu?
Jag bara undrar, ^{D A7 D} var är den nu?

^D
Jag hade en gång en dröm
jag trodde att den var sann
så väcktes jag ur min sömn och drömmen försvann ^{A7}
Svara mig, du! ^{D D7 G} Var är den nu?
Jag bara undrar, ^{D A7 D} var är den nu?

^D
Det fanns en gång en soldat
han kysste sin mor farväl
han sa till sin flicka: "Du, jag kommer igen!" ^{A7}
Svara mig, du! ^{D D7 G} Var är han nu?
Jag bara undrar, ^{D A7 D} var är han nu?

^D
Det fanns en gång en stad
i parken där levde barn
så släppte man ned en bomb och staden försvann. ^{A7}
Svara mig, du! ^{D D7 G} Var är den nu?
Jag bara undrar, ^{D A7 D} var är den nu?

^D
Jag hade en gång en båt
jag drömde en dröm en gång
men det var för längesen, så längesen. ^{A7}
Svara mig, du! ^{D D7 G} Var är den nu?
Jag bara undrar, ^{D A7 D} var är den nu?

EN SJÖMAN ÄLSKAR HAVETS VÅG

Ossian Limborg

^D ^{A7} ^D
En sjöman älskar havets våg
^G ^D
Ja, vågornas brus
^{A7} ^D
När stormen skakar mast och tåg
^G ^D
hör stormarnas sus!
^G ^D ^{A7} ^D
//: Farväl, farväl, förtjusande mö!
^{A7} ^D
Vi komma väl snart igen! ://

^D ^{A7} ^D
Min trogna flickas varma kyss
^G ^D
Hör vågornas brus
^{A7} ^D
för sista gången fick jag nyss
^G ^D
hör stormarnas sus!
^G ^D ^{A7} ^D
//: Farväl, farväl, förtjusande mö!
^{A7} ^D
Vi komma väl snart igen! ://

^D ^{A7} ^D
Hon viskar ömt och varmt mitt namn
^G ^D
Vid vågornas brus
^{A7} ^D
”Kom snart tillbaka i min famn
^G ^D
från stormarnas sus!
^G ^D ^{A7} ^D
//: Farväl, farväl, förtjusande mö!
^{A7} ^D
Vi komma väl snart igen! ://

LINNÉA

Evert Taube

Jag har skrivit till min flicka, jag har skrivit till min vän,
 jag fick svar den nittonde i denna månad
 jag har prydit hennes kammare med blommor och med grönt
 och på väggen hänger tavlorna så skönt.

Hennes namn det är det vackraste som jag beskriva kan
 ty Linnéa är det skönaste på jorden.

Det som blomsterkonungen inunder höga granar fann
 något skönare jag ej beskriva kan.

Jag har seglat och berest så många länder på vår jord
 mången flicka har jag närmare beskådat,
 men när pengarna tog slut då fick jag ensam gå ombord
 man får ångra mången gärning som blev gjord.

Men den flicka som är trogen den hon en gång lovat har
 har väl makt med både vindar och med väder,
 när man tager fram porträttet man i kistelärkan har,
 ja, då märker man att ingen är så rar.

Och det lockar och det viskar och det hugger och det drar
 när man ser på bilden av sin svenska flicka,
 den som ständigt är i land och hos sin älskling vara kan,
 vet ej hur det känns ombord för en sjöman.

Törna in i våta kläder i en sur och usel skans
 och så ut igen och alle män till väders!
 När orkanens alla djävlar på Atlanten går till dans,
 och för jämnan ska en sjöman va' till hands.

Men från ^DBaltimore till Vinga gick vår ^{A7}resa som en dans,
jag får hoppas att min flicka varit ^Dtrogen,
fast på land gå värre hajar än man ^Gskåda får på ^{Em}sjön
och en ^{A7}sjöman kan bli lurad på sin ^Dlön.

I min ^Dstuga uti Bohuslän jag ^{A7}väntar på min vän
jag har lovat henne giftermål och ^Dtrohet,
jag har prydit hennes kammare med ^Gblommor och med ^{Em}grönt
och på ^{A7}väggen hänger tavlorna så ^Dskönt.

EN GÅNG JAG SEGLAR I HAMN

Stig Elin

D
1. Liten blir stor,
drömmer och tror,
Ddim A7
kommer du snart till mej?
Em
Rosende kind kommer en
vind
E7 A7
för den mej hem till dej.

A7+ D
Refräng: Oh, en gång jag seglar i hamn
F# G H7
en gång är du i min famn
Em A7
en gång berättas, min vän,
Em A7 D A7
sagan om den som kommer igen.
D
En gång i drömmarnas land
F# G H7
vandrar vi två hand i hand
Em D H7
en gång, min älskling,
Em A7 D
kommer jag hem till dej.

D
2. Blågröna svall
tång och korall
Ddim A7
lurar inunder mej,
Em
men ovanför stjärnorna hör
E7 A7
sången jag skrev till dej.

SÅ LÄNGE SKUTAN KAN GÅ

Evert Taube

Så länge skutan kan gå, så länge hjärtat kan slå,
så länge solen den glittrar på böljorna blå,
om blott en dag eller två, så håll tillgodo ändå,
för det finns många som aldrig en ljusglimt kan få!
Och vem har sagt att just du kom till världen
för att få solsken och lycka på färden?
Att under stjärnornas glans bli purrad ut i en skans
att få en kyss eller två i en yrande dans?

Ja, vem har sagt att just du skall ha hörsel och syn,
höra böljornas brus och kunna sjunga!
Och vem har sagt att just du skall ha bästa menyn
och som fågeln på vågorna gunga!

Och vid motorernas gång och ifall vakten blir lång
så minns att snart klämtar klockan för dig: ding -ding -dång!
Så länge skutan kan gå, så länge hjärtat kan slå
så länge solen den glittrar på böljorna blå.
Så tag med glädje ditt jobb fast du lider,
snart får du vila för eviga tider!
Men inte hindrar det alls att du är glad och ger hals,
så kläm nu i med en verkligt sju sjungande vals!

Det är en rasande tur att du lever, min vän,
och kan valsa omkring uti Havanna!
Om pengarna tagit slut, gå till sjöss om igen
med Karibens passadvind kring pannan.
Klara jobbet med glans, gå i land någonstans
ta en kyss eller två i en yrande dans!
Så länge skutan kan gå, så länge hjärtat kan slå,
så länge solen den glittrar på böljorna blå.